

Sygn. akt V U 808/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 05 lutego 2016 r. w Kaliszu

odwołania S. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 2 czerwca 2015 r. Nr (...)

w sprawie S. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 2 czerwca 2015 r. znak (...) w ten sposób, że stwierdza, iż odwołująca S. F. od dnia 01 marca 2015 r. jest zatrudniona u płatnika składek (...) SC B. J., M. J. w P., na podstawie umowy o pracę w wymiarze pełnego etatu i podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne od marca 2015 r. wynosi 1750 zł miesięcznie.

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz odwołującej S. F. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w O. stwierdził, iż S. F. zgłoszona do ubezpieczeń jako pracownik firmy (...) w P., jest zatrudniona u płatnika składek na podstawie umowy o pracę w wymiarze czasu pracy – 1/2 etatu i podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne od marca 2015 r. wynosi 875,00 zł miesięcznie.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła S. F. wnosząc o zmianę tej części decyzji i przyjęcie zatrudnienia odwołującej u płatnika składek w oparciu o zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy z podstawą wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne w kwocie 1 750,00 zł.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

B. J. działająca za płatnika składek (...) w P. przychyliła się do odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Poza sporem pozostaje, iż B. J. jako wspólnik firmy (...)w P. oraz S. F. zawarli w dniu 31 sierpnia 2014 r. umowę o pracę na czas określony do dnia 31 sierpnia 2018 r. Odwołująca jako pracownik, poczynając od dnia 1 września 2014 r., miała wykonywać w połowy pełnego etatu obowiązki operatora urządzeń pralniczych za wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 840,00 zł miesięcznie. Poza sporem pozostaje również wykonywanie od 1969 r. przez B. J. pozarolniczej działalności gospodarczej w zakresie usług pralniczych przy czym od kilku lat tę działalność prowadzi wspólnie z M. J. w formie spółki cywilnej.

Poza sporem pozostaje wykonywanie przez odwołującą powierzonych jej powołaną wyżej umową obowiązków pracowniczych poczynając od dnia 1 września 2014 r.

/bezsporne/

W ramach tych obowiązków mieścił rozładunek bielizny po suszeniu z bębna suszarki, ustawienie temperatury na programatorze magłownicy, poskładaniu i zapakowaniu bielizny po magłowaniu, wyłączenie magłownicy i wyczyszczenie filtrów, dbałość o czystość miejsca pracy / por. zakres czynności z dnia 1.09.2014 r. w aktach ZUS /.

Aneks z dnia 1 marca 2015 r. B. J. i odwołująca zmieniły wymienioną wyżej umowę w części obejmującej wymiar czasu pracy w ten sposób, że w miejsce połowy pełnego wymiaru czasu pracy wskazany został pełen wymiar czasu pracy a w miejsce wynagrodzenia w kwocie 840,00 zł miesięcznie – wynagrodzenie w kwocie 1 750,00 zł miesięcznie. Stanowisko, na którym odwołująca miała wykonywać pracę nie uległo zmianie (por. aneks z dnia 1.03.2015 r. w aktach ZUS).

Zmiana warunków zawartej w sierpniu 2014 r. z odwołującą umowy o pracę związana była z odejściem z zakładu w marcu 2015 r. jednej z pracownic.

dowód: zeznania B. J., świadectwo pracy w aktach sprawy.

Odwołująca obowiązki swe wykonywała każdego dnia roboczego w rozmiarze 8 godzin.

dowód: zeznania świadków: A. O., R. S., zeznania odwołującej, zeznania B. J., listy obecności w aktach ZUS.

Przyczyną nieobecności odwołującej w pracy od dnia 17 marca 2015 r. była czasowa niezdolność do pracy w związku z przebiegiem ciąży a następnie urodzenie przez pracownicę dziecka i zwolnienie z pracy odpowiadające urlopowi macierzyńskiemu.

/bezsporne/

W chwili zawierania aneksu do umowy o pracę odwołująca była w 5 tygodniu ciąży. Nie istniało wtedy zagrożenie wystąpienia powikłań. O ciąży odwołująca nie informowała pracodawców. Informacja taka została im przekazana w chwili przedstawiania zwolnienia lekarskiego

dowód: zeznania odwołującej, zaświadczenie lekarskie w aktach ZUS

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę zeznaniom odwołującego oraz zeznaniom wskazanych wyżej świadków. Sąd dał wiarę dokumentom: umowie o pracę.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art.6 ust.1 pkt oraz art.11 ust.1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych /Dz.U. nr 137, poz.887/ obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy. W myśl przepisu art. 13 pkt 1 cytowanej ustawy osoby te podlegają ubezpieczeniu od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Przepisy regulujące zatrudnienie zawarte są w kodeksie pracy.

W myśl przepisu art. 22 ust.1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. W takim ujęciu stosunek pracy to określona relacja między pracownikiem a pracodawcą, której główną treść stanowi zobowiązanie się pracownika do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem w warunkach organizacyjnego podporządkowania, a pracodawcy – do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadnia istnienie skutecznie zawartego aneksu do zawartej wcześniej i wykonywanej umowy o pracę. Na tym etapie badania sprawy bezsporne było, że w oparciu o umowę zasadniczą (z dnia 31.08.2014 r.) powstał stosunek pracy w rozumieniu przywołanych uregulowań z kodeksu pracy.

Od dnia 1 marca 2015 r. brak było w analizowanym zatrudnieniu elementów wskazujących na pozorność zawartego aneksu do umowy o pracę w odniesieniu wymiaru czasu pracy i do ustalanego wynagrodzenia za pracę, jeżeli – co wynika tak z zeznań pracodawcy, zeznań pracownicy oraz z zeznań słuchanych w sprawie świadków – odwołująca wykonywała pracę z szerszym czasowo zakresem obowiązków niż te realizowane wcześniej. To poszerzenie obowiązków związane było z planowanym odejściem jednej z pracownic zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy.

Brak było również elementów wskazujących na działanie stron umowy o pracę w celu obejścia prawa, co prowadziłoby do uznania omawianej czynności za nieważną.

Zgodnie bowiem z przepisem art.58 § 1 kc czynność prawna jest nieważna, gdy pozostaje w sprzeczności z ustawą albo ma na celu jej obejście. W piśmiennictwie prawniczym przyjmuje się, że przez czynność prawną podjętą w celu obejścia ustawy należy rozumieć czynność prawną, co prawda dozwoloną, podjętą jednak z intencją osiągnięcia skutku zakazanego przez prawo bądź też realizującą cel sprzeczny z prawem. Ważność umowy opartej na takiej czynności ocenia się wedle przesłanek z chwili zawierania umowy. Wykonanie zaś takiej umowy nie ma w tym zakresie znaczenia.

Brak jest podstaw aby stronom umowy o pracę przypisać znowę w celu uzyskania przez odwołującą świadczeń wynikających z ciąży i macierzyństwa. Trudno przyjąć aby stronom umowy przypisać działanie w warunkach zawartych w art.58 kc a w szczególności, iż zawierane porozumienie płacowe ma służyć wyłącznie uzyskaniu przez pracownika świadczeń chorobowych. Takim wnioskom przeczą realizowane przez strony umowy o pracę czynności faktyczne zawierające się w zakresie obowiązków pracowniczych odwołującej realizowanych od chwili zawarcia aneksu w wymiarze po 8 godzin każdego dnia roboczego. Poszerzenie w taki sposób zakres tych obowiązków, pozwalają na przyjęcie ustalonego między stronami wynagrodzenia za pracę za odpowiadającego rzeczywistemu nakładowi pracy skoro nowe wynagrodzenie ustalone zostało w wysokości nieznacznie przekraczającej dwukrotność stawki wynagrodzenia przed zmianą, odpowiadającej stawce minimalnego wynagrodzenia za pracę pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy. Zatem zawarcie aneksu do umowy o pracę za wynagrodzeniem w kwocie 1 750,00 zł miesięcznie nie było podyktowane jedynie zamiarem uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego skoro strony realizowały cel gospodarczy ujęty w aneksie.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. i § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.